Subota, 25.05.2013.g.

Jedna draga sestra u vjeri, na putu obraćenja, učvršćivanja vjere,

nutarnjeg iscjeljenja, jedna od onih koja će te uvijek "napuniti",

razmijenila je sa mnom nekoliko e-maila.

Kako opet mislim da bi to možda moglo dobro doći i nekome drugome,

objavljujem dolje neke od njih, s nadom da vas nekom riječju ili

rečenicom, nekim doživljajem svega, "napune" duhovnom milošću kako

bi mogli spoznati, prihvatiti i izvršiti BOŽJU VOLJU, SVATKO ZA

SVOJ ŽIVOT.

NJEZIN E-MAIL:

"Dragi Ivane,

evo pratim te na tvom dnevniku kad stignem i baš mi uliješ

neku radost u srce svojim predanjem Bogu.

Eto, kod mene se zadnjih dana dosta toga dešava, u biti našla

sam napokon svećenika s kojim mogu popričati. Naime desila mi

se ne tako lijepa stvar da, nakon onog inicijalnog obraćenja,

nakon par mjeseci su mi se počele otvarati rane iz djetinjstva,

potisnuti grijesi koje nisam bila ni svjesna.

Išla sam se ispovjediti i dobila hladan tuš od svećenika; da se ne

smije vraćati u prošlost, da vjernici trebaju ići naprijed a ne

gledati unatrag, da tako nikad neće biti ništa od nas…

Niti sam dobila odrješenje, ništa… izašla sam van iz

ispovjedaonice skamenjena… tad sam opet pomislila da sam

očito skrenula.

Apsolutno sam bila zbunjena, no uporno mi je dolazila rečenica

***"Ono što je vezano na zemlji biti će vezano i na nebu"*.**

I na koncu sam ipak odlučila slijediti srce a ne razum, srce me

vodilo da ustrajem, da se ne pokolebam i "odlučilo" je da

potražim fratra koji je bio na onoj mojoj 1. ispovijedi gdje sam

došla u onom "čudnom stanju".

I napokon smo se vidjeli prije 3 tjedna, sve sam mu ispričala,

cijeli moj životni put do Boga.

Bilo mu je žao što mi se to desilo s tim svećenikom, no da

moram shvatiti da su i oni ljudi, premda sad mislim da mi ga je

sam Bog stavio na put, kao iskušenje, da se ne predaje tako

lako.

Ovaj fratar je izrazito duhovan, sad primijetim da njega vodi

Duh Sveti i da sam zato najviše i voljela njegove propovijedi,

srce to prepoznaje…

Rekao je da sam u fazi čišćenja, i da je normalno da mi se

dešavaju te stvari. Kad sam odlučila cijelu sebe predati Isusu,

predala sam i svoju prošlost koja se tek sad posvijestila tamo

gdje sam bila grešna, gdje nije bilo ljubavi.

Nakon toga napravila sam kod njega životnu ispovijed, rane i

oproste, sve sam predala Isusu.

Na Božjim milostima zahvaljujem svaki dan, naučio me moliti i

premda sam počela raditi, dižem se sat ranije, da bih mogla

vrijeme provesti nasamo s Njim, i nema više te težine, s njim je

zaista sve lakše.

Otkad sam se zaposlila, imam osjećaj kao da sam uvučena u

centrifugu žurbe, milijuna nevažnih informacija i neizmjerne

buke, i kad-kad imam grižnju savjesti da se tokom radnog dana

nisam uopće sjetila Isusa, ali eto, upravo ta jutarnja molitva me

tješi: "Ipak si mi ti Isuse na prvom mjestu!"

Bog te blagoslovio Ivane, tebe i tvoju obitelj,

molim za vas."

MOJ E-MAIL:

"POZDRAV I BOŽJI BLAGOSLOV DRAGA SESTRO U VJERI, TEBI I

SVIMA TVOJIMA.

DA, SVE ŠTO SI NAPISALA DA TI SE DOGAĐALO, I DA TI SE

DOGAĐA, OKO PREPOZNAVANJA GRIJEHA IZ PROŠLOSTI,

POTREBE ZA ISPOVIJEDI, I IZNOVA I IZNOVA, OBILJEŽJE TI JE

SVAKOG OBRAĆENJA KOJE VODI GOSPODIN I NJEGOV SVETI

DUH.

TAKO JE BILO KOD MENE, MOGLA SI PROČITATI, A TAKO JE I

KOD SVIH DRUGIH OBRAĆENIKA, MANJE ILI VIŠE, KOJE SAM

SREO U ZADNJE 2-3 GODINE.

I SVI SMO MI IMALI PROBLEMA SA ISPOVJEDIMA.

ZLI SE TU JAKO TRUDIO DA NAM NAPAKOSTI, GOSPODIN MU

JE DAO DA NAS KUŠA, DA VIDI KOLIKO SMO ČVRSTO

KRENULI PUTEM OBRAĆENJA.

NETKO JE IMAO ILI IMA PROBLEMA SA NEKIM SVEĆENIKOM KOJI

GA JE SVOJIM PONAŠANJEM SKORO SKRENUO S TOG PUTA, ILI

GA ZAUSTAVIO NA NEKO VRIJEME DOK SE NIJE SNAŠAO.

NETKO OPĆENITO S ODLASKOM NA ISPOVIJED JER, KAKO JE

REKLA JEDNA DRAGA SESTRA U VJERI, NIJE IMALA OSJEĆAJ

KAJANJA, NIJE IMALA OSJEĆAJ DA ČINI NEŠTO TAKO KRIVO,

PA NIJE NI IMALA POTREBU OTIĆI NA ISPOVIJED.

NETKO JE, KAO JA, IMAO POTREBU OTIĆI NA ISPOVIJED U

NEKO DRUGO, POSEBNO MJESTO. MOJE JE BILO SVETIŠTE U

MARIJI BISTRICI.

I BAŠ SAM DANAS RAZMIŠLJAO O JEDNOJ DRAGOJ SESTRI U

VJERI, IMA "NEŠTO" U NJOJ, S KOJOM ČESTO SJEDIM, ILI

STOJIM, ILI KLEČIM, NA MISI U ISTOJ KLUPI.

NE POZNAJEMO SE, ONAKO IZ "VIĐENJA". I ČESTO JE NA MISI.

NO, NIKAD JU NISAM VIDIO DA JE IŠLA NA PRIČEST.

ČAK SAM JOJ ONAKO, JEDNOM U PROLAZU, I SPOMENUO TO.

NIJE SE IZNENADILA, NIJE NI NEŠTO POSEBNO

PROKOMENTIRALA.

NE ZNAM ŠTO JE RAZLOG… IZGLEDA DA I NIJE NEKI POSEBNI

RAZLOG.

BAŠ ĆU JOJ SE JEDAN DAN OBRATITI I MALO POVESTI

RAZGOVOR NA TU TEMU.

A ONA ZA SAD JEDNOSTAVNO NEMA POTREBU OTIĆI NA

PRIČEST. TAKO SAM I JA NEKAD. MISE I MISE SU PROLAZILE A

JA NISAM UOPĆE OSJEĆAO POTREBU DA ODEM NA PRIČEST.

JER NISAM ZNAO ŠTO JE I TKO JE U ONOJ HOSTIJI. SMATRAO

SAM JU SAMO OBIČNIM KOMADOM PEČENOG TIJESTA.

ILI ŠTO SU TO GRIJESI…

TREBALO SE DOGODITI MOJE OBRAĆENJE DA BI SVEGA POLAKO

POSTAO SVJESTAN.

A SVEĆENICI ... A DOBRO TI JE REKAO ONAJ TVOJ DRAGI

SVEĆENIK, I ONI SU SAMO LJUDI ... I ONI SU ČESTO KUŠANI

... PONEKAD GOSPODIN DOPUSTI ZLOME DA NAS PREKO NEKOG

SVEĆENIKA KUŠA.

TAKO I JA TUMAČIM MOJU ZADNJU ISPOVIJED.

HTIO SAM SE, UZ DEVETODNEVNO HODOČAŠĆE I MOLITVU

DEVETNICE DUHU SVETOMU, I ISPOVIJEDITI NA BLAGDAN

DUHOVA.

NO, KAKO SAM PREDVODIO MOLITVE PRIJE MISE, NISAM

MOGAO.

VIDIO SAM DA JE TO GOSPODINOVA VOLJA, PA SAM SE

ODLUČIO ONDA ISPOVIJEDITI DRUGI DAN, NA DUHOVSKI

PONEDJELJAK.

TAKO JE I BILO. MOLITVE SU PREDVODILI DRUGI A JA SAM

MOGAO NA ISPOVIJED.

A IMAO SAM DOSTA TOGA ZA ISPOVIJEDITI.

TEK SAD VIDIM, IZ DANA U DAN, KOLIKO SMO MI LJUDI

ZAPRAVO GRIJEŠNI, KOLIKO GRIJEHA ČINIMO. SVJESNIH I

NESVJESNIH.

I TAKO, JA SAM SE DOBRO U SEBI PRIPREMAO ZA ISPOVIJED I

ČEKAO NA RED.

A ISPOVIJED JE BILA VANI, IZA CRKVE. DVA STOLCA NA

TRAVI, NA JEDNOM SVEĆENIK SJEDI A NA DRUGOM ONAJ KOJI

SE ISPOVIJEDA.

JA SE NIKAKO NE MOGU ISPOVIJEDATI SJEDEĆI PRED

SVEĆENIKOM. NIJE PROBLEM SVEĆENIK NEGO JA, JER UVIJEK

OSJEĆAM U SEBI DA SE PREKO SVEĆENIKA ISPOVIJEDAM ONOME

KOGA SAM POVRIJEDIO SVOJIM GRIJESIMA, GOSPODINA ISUSA.

I KAKO DA ONDA SJEDIM PRED NJIM. MORAM KLEKNUTI.

I GLEDAM JA. TRAVA ZELENA A MOJE HLAČE SVIJETLO

SMEĐE... A ŠTO ME BRIGA ZA HLAČE, KLEKNUT ĆU... PA OPET

MALO NAPASTI, DA IPAK SJEDNEM...

I TAKO, U TOM RAZMIŠLJANJU, UNUTRAŠNJOJ BORBI, DOLAZI

POMOĆ OD MOGA ANĐELA ČUVARA. PRIMIJETIM DA ŽENA KOJA

JE BILA ISPRED MENE NA ISPOVIJEDI, SJEDI NA NEKOM

PODMETAČU.

GLEDAM, ALI NE VIDIM DA LI JE PODMETAČ DIO STOLCA ILI

JE ODVOJEN OD NJEGA.

NIŠTA, MISLIO SAM, KAD DOĐEM DO STOLCA, UZET ĆU TAJ

PODMETAČ PA ĆU NA NJEGA KLEKNUTI, I POSLIJE GA VRATITI.

A AKO JE TO DIO STOLCA, KLEKNUT ĆU NA TRAVU, PA ŠTO

BUDE.

NO, TO JE STVARNO BIO PODMETAČ I JA SAM GA STAVIO NA

TRAVU I NA NJEGA KLEKNUO PRED SVEĆENIKOM. VIDIO SAM,

OSJETIO SAM ZAPRAVO, DA GA JE TO MALO IZNENADILO. SVI

SU SJELI A JA SAM KLEKNUO.

NO, ZA MENE JE KLEČANJE MOLITVA.

ZA MENE JE KLEČANJE POKAZIVANJE

PONIZNOSTI PRED STVORITELJEM I

SPASITELJEM.

ZA MENE JE KLEČANJE PRIZNANJE DA

JE GOSPODIN JEDINI, PRESVETI,

VJEKOVJEČNI BOG.

ZA MENE JE KLEČANJE POKAZIVANJE

KOLIKO SAM MALI, NITKO I NIŠTA

PRED BOGOM TROJEDINIM.

ZA MENE JE KLEČANJE RADOST ŠTO

MOGU BITI PRED GOSPODINOM BOGOM.

ZA MENE JE KLEČANJE IZVANJSKO

POKAZIVANJE KOLIKO VOLIM I

POŠTUJEM SVOGA STVORITELJA I

SPASITELJA.

ZA MENE JE KLEČANJE PRIZNANJE

KOLIKO SAM SVJESTAN SVOJE

GRJEŠNOSTI... I JOŠ TOLIKO

TOGA...

I TAKO, KADA SAM POČEO ISPOVIJEDATI GRIJEHA, "IŠAO SAM

REDOM" U SVOJIM MISLIMA, POLAKO, DA NEŠTO NE

ZABORAVIM.

A SVEĆENIK ME IZA SVAKOG ISPOVIJEĐENOG GRIJEHA POČEO

POŽURIVATI RIJEČIMA: "I ŠTO JOŠ, I ŠTO JOŠ?"

ZBUNILO ME TO NEKIH SEKUNDU-DVIJE. DA NISAM BIO TAKO

PRIPREMLJEN I KONCENTRIRAN NA SVOJE GRIJEHE, BIO BI SE

ZBUNIO. I ZASMETALO ME MALO TO.

NO, JA SAM ODMAH U SEBI ODAGNAO BILO KAKVO

OSUĐIVANJE TOG SVEĆENIKA I NJEGOVOG PONAŠANJA NEGO

SAM SE SAMO USREDOTOČIO NA PRISJEĆANJE I ISPOVIJEDANJE

MOJIH GRIJEHA.

I ZNAO SAM DA JE TO ISPRAVNI PRISTUP, JER SAM OSJETIO

DUBOKI MIR U SEBI SVAKIM SVOJIM PRIZNATIM GRIJEHOM.

ISPOVJEDAO SAM GOSPODINU ... SAMO NJEMU. SVEĆENIK

JE NJEGOV, NJEMU MORAM REĆI SVOJE GRIJEHE, ON MI

JEDINI MOŽE DATI ODRJEŠENJE OVDJE NA ZEMLJI.

ALI, JA SE U SVOJEM SRCU ISPOVIJEDAM I KAJEM SAMO

MOJEM GOSPODINU.

I NJEGA MOLIM ZA OPROŠTENJE ... I NJEMU POKUŠAVAM

OBEĆATI DA ĆU POKUŠATI NE VIŠE GRIJEŠITI.

ZATO SE NEMAM ŠTO LJUTITI NA SVEĆENIKA.

VEĆINOM SE SAMO RADI O KUŠNJI, KOLIKO SAM DUBOKO

SVJESTAN SVOJIH GRIJEHA, NJIHOVE OZBILJNOSTI, KAJANJA,

ODLUKE DA VIŠE NE GRIJEŠIM ...

A KADA SAM ZAVRŠIO, UPITAO ME TAJ SVEĆENIK ŠTO JE S

PETKOM, DA LI JEDEM MESO PETKOM.

JA MU KAŽEM DA NE, VEĆ MJESECIMA PETKOM POSTIM SAMO

NA VODI I KRUHU. NEKAD SAMO NA VODI, KAO U KORIZMI.

SVE TO RADI MUKE I SMRTI GOSPODINOVE NA TAJ DAN.

REKAO JE DA JE TO DOBRO PA ME ONDA UPITAO DA ŠTO

RADIM SRIJEDOM.

PA SAM MU REKAO DA PETKOM UVIJEK POSTIM O VODI I

KRUHU A SRIJEDOM SAMO PONEKAD. U KORIZMI SAM TO

RADIO SVAKU SRIJEDU JER SAM TE SVOJE POSTOVE SRIJEDOM

I PETKOM DAO KAO PRIPOMOĆ MOLITVAMA PRESVETE DJEVICE

U MEĐUGORJU.

I DA SAM TO RADIO I PRIJE KORIZME I DA SADA RADIM, ALI

DA ZNAM I ČESTO "PASTI".

ALI DA SE JAKO TRUDIM DA USVOJIM TU "MOLITVU TIJELOM",

POST O KRUHU I VODI SRIJEDOM I PETKOM, ZA NAKANE

PRESVETE DJEVICE U MEĐUGORJU. I DA SE NADAM DA ĆU S

VREMENOM USPJETI POSTIĆI TO DA SE TOGA DRŽIM.

PA MI JE ONDA ON SAM PRIZNAO DA SE I ON TRUDI POSTITI

SRIJEDOM I PETKOM, ALI DA ČESTO "PADNE". ALI DA ISTO

TAKO VRIJEDI AKO SE NE JEDE U TE DANE NIŠTA OD MESA,

NI NA MASTI, SAMO NA BILJNOM ULJU. DA JE I TO NEŠTO.

ALI, KAZAO JE, DA ŠTO MU VRIJEDI KADA ONDA I U TOME

PRETJERA. NO, KAZAO JE NEKAKO ZAMIŠLJENO, BAREM NEŠTO.

BAŠ MI JE POSTAO TIME SIMPATIČAN, PA SAM I JA TO

POTVRDIO, DA JE BITNO DA BAREM NEŠTO POKUŠAMO UČINITI

ILI UČINIMO.

GOSPODIN SVE TO ZNA PA ĆE SUDITI PO SVOJEM

MILOSRĐU I LJUBAVI.

SPOMENUO JE I MEĐUGORJE. DA JE NEDAVNO BIO. I DA ĆE

SADA PO NOVOM PAPI ONO UBRZO BITI PRIZNATO A DA JE

BIVŠI PAPA TO BRANIO JER NIJE VJEROVAO VIDIOCIMA.

TAKO, TO ME MALO ZASMETALO.

JA JAKO VOLIM MEĐUGORJE. VJERUJEM U ONO ŠTO SE TAMO

DOGAĐA. ZNAM DA JE MAJČICA NAŠA NEBESKA TAMO STALNO.

I CIJELI DUHOVNI SVIJET.

NO, ON JE SVEĆENIK, DIO NEBESKE CRKVE OVDJE NA ZEMLJI,

KOJU VODI DUH SVETI PREKO NJEGA I DRUGIH SVEĆENIKA.

ZATO ME MALO ZASMETALO ŠTO JE TAKO PROKOMENTIRAO

JEDNOG I DRUGOG PAPU. JEDAN ZA A DRUGI PROTIV.

JA ČVRSTO VJERUJEM DA NIJEDAN PAPA NIJE BIO PROTIV

MEĐUGORJA. NIJEDAN. NOSILI SU TO ONI U SEBI PO DUHU

SVETOM.

NO, ZLI TAKO LUKAVO NAPADA U SVIM DIJELOVIMA DRUŠTVA

PA TAKO I U CRKVI, DA TREBA BITI DOSTA OPREZAN U SVIM

TIM POPLAVAMA VIĐENJA, ČUDESA, RAZNIH PRIVATNIH OBJAVA.

A TKO ĆE BITI ČUVAR ISTINE AKO NEĆE TO BITI PAPA.

I MEĐUGORJE ĆE JEDNOM BITI PRIZNATO KAO SVETIŠTE S

UKAZANJIMA. NO, TREBA BITI OPREZAN DA SE ZLI NE UMIJEŠA.

JER MEĐUGORJE SVOJE PLODOVE DONOSI BILO PRIZNATO

ILI NE. TO JE BOŽJA VOLJA.

NO, DA SAM I JA SVEĆENIK, OTIŠAO BI KOJI PUT U

MEĐUGORJE KAO NA MJESTO SVEOPĆE MOLITVE, PRIVATNO.

NO, SLUŽBENO, KAO NEKI ŽUPNIK ILI SLIČNO, NE BIH JER BI

MI TAKO NALAGALA CRKVENA PRAVILA.

ZATO NE VOLIM BAŠ DA SE TAKO OSUĐUJE CRKVA, PAPA ILI

NEKI DRUGI SVEĆENICI KOJI JOŠ UVIJEK JAVNO NE PRIZNAJU

MEĐUGORJE.

SVE IMA SVOJE VRIJEME.

TAKO JE REKAO GOSPODIN ISUS. I NIJE NA NAMA DA

ZNAMO KADA ĆE ŠTO BITI.

NA NAMA JE SAMO DA UČINIMO SVE DA BUDEMO

PRIPRAVNI KADA ŠTO DOĐE.

TAKO I TI ČINI DRAGA SESTRO. I VIDIM DA ČINIŠ.

I ZBOG TOGA SAM JAKO SRETAN ZBOG TEBE. I TVOJIH, JER TI

SI NJIHOVO SVJETLO.

MIR I DOBRO, IVAN."

SVETI PRESVETI PREDRAGI MOJ

GOSPODINE!

BLAGOSLOVI POSEBNO, SVAKODNEVNO,

SVE SVOJE SVEĆENIKE, POGOTOVO ONE

KOJI SE TEŠKO BORE SA

SVAKODNEVNIM KUŠNJAMA ZLOGA!

TI SI IH ODABRAO, PREDRAGI MOJ

GOSPODINE, POŠALJI IM SVETOG

ARKANĐELA MIHAELA DA IH BRANI

PROTIV ZLOGA I NJEGOVIH ZLIH

DUHOVA!

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE, I TI BOŽE OČE,

STVORITELJU, I TI BOŽE DUŠE SVETI, BRANITELJU I

TJEŠITELJU.

BRANI I TJEŠI SVOJE SVEĆENIKE!

I ČAST I SLAVA TEBI PRESVETA DJEVICE, I TEBI CIJELI

DUHOVNI SVIJETE, KOJI VRŠIŠ I POŠTUJEŠ BOŽJU VOLJU.